

Gert en Leida Sijl in Suriname (reis januari 2009)

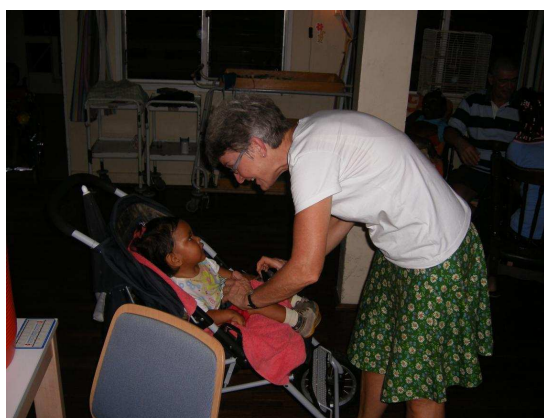
Zaterdag, 10 januari 2009 15.00 uur Surinaamse tijd

karan wint van Gertje

Leida geeft gym aan Jason en Rishay Fot

Annoeshka en anjo

Bij jullie is het nu 19.00 uur. We weten dat het bij jullie nu vriest; vannacht zelfs 13 graden. Het is jullie dus waarschijnlijk niet voor te stellen, dat Leida hier nu net naast me staat en tegen me zegt: Ik ga even zwemmen!!! Ja heerlijk hoor, mét een van de bewoners, die het voor haar wel een beetje koude water, wel in durft. Normaal is het zwembadwater wel iets warmer dan nu, maar wij vinden het een heerlijk temperatuurtje hoor. Gert, Gertje en Jan zijn er met z'n drietjes op uit. Ze zijn met de bus van In de Ruimte. Jan durfde wel links te rijden en nadat ze door Hugo helemaal verteld was, hoe ze het best konden rijden (er staat hier nl. geen richtingbord langs de weg) zijn ze op pad gegaan naar Paramaribo: fototoestel en filmcamera mee. Leida en ik bleven liever rustig hier. We hebben de stad nog niet zo gek lang geleden gezien en we komen er in de komende vier weken waarschijnlijk nog wel eens.

Even terug naar afgelopen donderdag; de dag van ons vertrek. We zijn alle vijf met de NS naar Schiphol gekomen. We waren keurig op de afgesproken tijd en plaats aanwezig en aldaar ontmoetten we elkaar. Voor kleine Gert (ja, lach niet; hij is twee meter lang!) was het zijn eerste vliegreis. Hij is door hovenier Jan Rebel gevraagd mee te gaan naar hier, want Jan wist al, dat hier een enorme klus op het gebied van "straat leggen" te wachten stond/staat. Voor de andere vier was het vliegen naar Suriname dus niet de eerste keer. Toch was er een bijzonderheid. Vanwege de vorst konden we niet omhoog voordat eerst het ijs van de vleugels van de Boeing 747 afgespoten werd. Er kwam een ladderwagen onder die enorme vleugels gereden en die spoot tot twee keer toe met een waterig goedje (eerst was het bruin en daarna blauw) alle vleugels af. Vrij snel hierna stegen we op en vlogen we in de zon!! Ja, dat is wel wonderbaarlijk hoor!! We hebben nog even de pier van Scheveningen kunnen zien en een beetje Nederlandse kustlijn, maar je zit al heel snel boven de zee. Na een puntje Groot Britannië vlogen we uren boven de oceaan.

Het vliegtuig was dit keer niet vol. Dat hadden we al gehoord voor we instapten. Men had tegen Gertje al gezegd dat hij i.v.m. zijn lange benen best een ander plaatsje kon zoeken. Nou, Gertje heeft eerst een poos bij het raam gezeten om o.a. te filmen en daarna was hij niet de enige die een andere plaats vond. Jan heeft zelfs nog even languit een klein tukkie gedaan. Ik heb heerlijk met opgetrokken benen - met muziekje in de oren (dank je Tim!)- en met mijn rug tegen de zijkant van het vliegtuig (in een zonnetje) zitten puzzelen (Dank je wel Marije en Joris). We zijn vreselijk verwend: allerlei lekkere hapjes en sapjes zijn de stewardessen ons komen brengen en we lieten ons alles heerlijk smaken. Een aantal keren zijn we gewaarschuld en moesten we i.v.m. turbulentie vanwege een krachtige wind, onze riemen vast maken. De tijd ging heel erg snel en we landden na een kleine 9 uren vliegen. Het ging dit keer ook vrij vlot bij de douane (ze hebben daar een loket voor 60++++'rs; Gert en Leida) en onze koffers hadden we ook vrij gauw. Hugo stond ons met een busje op te wachten. Het was hier nog licht, maar aan het eind van de autorit kwamen we uiteindelijk in het donker bij IdR aan.

Het heeft hier de laatste paar weken enorm geregend. De wegen zien er dan ook niet uit. Er zitten geen kuilen in de weg, maar kraters. Wij hebben die avond geen regen

de eerste avondsluiting.

meer gehad, maar op onze eerste dag hebben we verschillende fikse buien meegemaakt. Het lekkere hier is echter, dat, wanneer het met regenen gestopt is, het zo weer lekker aanvoelt qua temperatuur.

Het weerzien met de bewoners was geweldig!! Wat zijn ze blij om je weer te zien. De kleintjes lagen al op bed. Een heel aantal vroeg naar "mama Jennie" en gelukkig konden we vertellen, dat we haar nog maar heel kort geleden gezien hadden en dat we hen van haar allemaal hartelijk moesten groeten. De volgende avond gaven we hen ook de DVD's van Swiebertje die 'mama' meegegeven had.

Na de begroeting zijn we allemaal naar onze eigen slaapplek gegaan. Gert, Leida en ik logeren in Jenny's huis. Het huis zag er tiptop uit. Jan en Gertje slapen in een van de kamers onder in het grote huis.

Gertjes bed bleek na de eerste nacht wat kort, maar daar is inmiddels een oplossing voor gevonden. Gert en Leida hebben hun 'eigen kamer' weer betrokken en ik slaap koninklijk: in de kamer van de directrice. Ik heb dan ook een eigen badkamer en toilet!! Deze kamer is ook uitgerust met een airco. Luxe hoor. Hier zit ik nu ook – aan Gerts pc – te tikken. Vorig jaar moest dat nog allemaal op het kantoor in het grote huis en daardoor zat ik op zulke momenten wat – ongezellig - afgesloten van de groep. Vanuit hier (met pc en de inbelverbinding) kunnen we ook mailen. Daarnet: de pc was nog maar amper aangesloten en daar hadden we Edith (Gert en Leida's dochter) al, die via MSN? contact maakte. Leuk om zo de tekenen en berichten vanuit Nederland te hebben.

Op onze eerste dag hier hebben we direct met Hugo een rondje om het huis gemaakt om zo te zien en te horen welke klussen er voor ons klaar lagen. Nou, dat is een werkljst voor enkele maanden. We gaan zien hoe ver we komen. De mannen (hoveniers) gingen al heel snel aan het werk. Ze gaan een enorm stuk straat dat ooit op zijn Surinaams gelegd is, opnieuw leggen. Daarbij gaan ze rekening houden met een aantal wensen van Hugo. Met de ervaring van het afgelopen jaar had Jan er in augustus j.l. al voor gezorgd dat het benodigde gereedschap hierheen vervoerd was. Aan het eind van de dag (tussen een aantal fikse regenbuien door) was er al een flink stuk "oude straat" opgebroken. Vanmorgen gingen ze welgemoed verder. Het zand lag er al. Ze moesten echter stoppen omdat de 'bandjes' waarlangs de stenen gelegd moeten worden, nog niet aanwezig zijn. We hopen, dat deze maandag a.s geleverd worden en dat Jan en Gertje dan weer op volle kracht verder kunnen. Morgen – zondag – doen we nl niets. Jan en Gertje zijn wel uitgenodigd om morgenvroeg een kerkdienst in het oerwoud mee te gaan maken. Ze gaan met Patrick Tanck - een Nederlander – die daar zal spreken. De mannen kijken ernaar uit om dit mee te gaan maken.

De hoveniers konden dus volop aan het werk. De schilders (ondergetekende en grote Gert) echter nog niet. De verf is wel aanwezig, maar nog geen rollers, kwasten e.d. Gert en Hugo zijn die middag volop boodschappen gaan doen en kwamen met van alles en nog wat terug. (Jenny, twee watertonnen hoor; eentje voor bij jouw huis en een voor bij de keuken!). Ondertussen zijn Leida en ik naar boven gegaan, waar de kinderen – inmiddels uit school - en de andere bewoners na hun verplichte middagslaapje weer wakker waren en het enig vonden om wat extra aandacht te krijgen. Er waren net drie jarigen geweest en die waren nog vol van hun verjaardag. We hadden van sponsorouders en van onszelf nog wat cadeautjes en verjaarskaarten meegenomen/meegekrepen (Eddy, Wilhelmiën: Ria was in de wolken; Wendela en Mike: jullie kaarten werden echt op prijs gesteld. Kriesjen vindt zijn gekregen pen met een lichtje erin het einde!). Tegen een uur of vijf hebben we met de bewoners, die niet naar de kinderkring waren de dagsluiting gedaan. Dat is nog steeds een heel bijzondere belevenis. Gert heeft op het keyboard, dat hij afgelopen november voor hier gekocht heeft – gespeeld en wij hebben met de bewoners gezongen. Bijna iedere dag komt er een andere volwassene om tijdens een dagsluiting de leiding te nemen, maar vandaag b.v. doen de bewoners het zelf. Aangezien Leida en ik er toch zijn, gaan we vast straks meedoen.

Gisteravond (en alle vrijdagavonden) is het opblijfavond. Dat houdt o.a. in, dat er spelletjes gespeeld worden. Ik heb naar hartelust voor vier personen de pionnen verzet op het mens-erger-je-nietbord. Gert had een gesprek met Deodath, Gertje heeft zitten dammen en Karan denkt, dat hij van oom Gertje gewonnen heeft. Jan heeft tegen de beste spelers van hier enkele spelletjes gespeeld, maar hij heeft ook vol trots de foto van Emma - zijn kleindochter – getoond! Leida is inzetbaar voor alles: gemensergerjeniet, op het kussen lekker even gymmen met Jason en Richay en haar schoot ter beschikking gesteld voor de allerkleinsten. Onder het genot van limo met popcorn en lekker chocolaatjes en spekkies kon de avond voor de bewoners niet meer stuk. Om half negen zijn we daar vertrokken. Hier in huis werd nog wat DVD gekeken. Ik zocht mijn bed lekker op; ik was gaar van eigenlijk niks... maar het zal de overgang naar het totaal andere klimaat wel eens geweest kunnen zijn.

Vanmorgen zijn Gert en ik uren kwijt geweest met het voorbereiden treffen voor het schilderwerk aan de school; hier even verderop. We zouden met de hogedrukspuit de muren (heel wat vierkante metertjes) schoonspuiten. Eerst moesten we op zoek naar meters tuinslang en de bijbehorende opzetstukjes. Dan stekkers ombouwen naar het goed voltage (de meeste stopcontacten zijn hier geen 220, maar 130). Ondertussen heb ik met een staalborstel de enorme traliewerken -die voor alle ramen bevestigd zijn tegen inbraak - schoongekrabd. Na een uurtje krabben was de nieuwe staalborstel kaal!! Toen dat eenmaal gebeurd was, bleek er wel water te zijn (bijzonder voor Suriname), maar er was geen druk. De

hogedrukspuit leverde dus echt niet het gewenst resultaat. Die druk heeft Gert toen - door met zijn twee vingers op het eind van de slang te drukken - proberen aan te brengen. Zo goed en zo kwaad als het ging zijn de wanden schoongespoten/geschrobd met een bezem. Terwijl we hiermee bezig waren, kwamen we wel tot de slotsom, dat het onverstandig zou zijn om maandag a.s te beginnen met het schilderen van de wanden. We zullen ons eerst bezig moeten houden met het schoonmaken en beitsen van de plafondplanken. Hier zal eerst weer een steigertje voor gebouwd moeten worden. Wellicht kunnen we maandag dus echt met deze klus beginnen.

Lieve mensen, dit was even een stukje van een dag of drie.

Vanuit een bloedjeheet Suriname (we hebben vandaag geen enkel buitje gehad) willen we jullie hartelijk groeten.

17 jauanuari 2009

Hier zien jullie de school. Kijk boven naar het latwerk: het blinkt je tegemoet.

Gert is hier bezig met de koevoet het hekwerk van de muur te halen. De bouten hebben we allemaal losgehaald.

Het rechterdeel van de schoolwand is reeds nieuw: oranje wanden, geel en wit in de kozijnen. Het hekwerk is groen geschilderd. Het hekwerk waar Gert nu mee bezig is, heeft vandaag zijn nieuwe kleur gekregen.

De jongens staan klaar om het zware hekwerk mee te tillen. Hier ook de steiger waar we de hele dag op staan en die 's avonds mee naar huis moet.

17 jauanuari 2009

De straat is zijn bijna volle glorie. Hij loopt tot voorbij het activiteitscentrum. Wat een eind hè!!

De jongens trekken hun handschoenen weer aan, want de koffie is op. Aan de schaduw is te zien, dat we vandaag heerlijk zon hadden.

16 januari 2009

Lieve mensen,

Wij hebben er inmiddels onze negende dag op zitten. Het is hier 22.35 uur en ieder van ons is naar bed. Aangezien de labtop van Gert in mijn kamer staat, kruip ik er toch nog even achter om in ieder geval vast een beginnetje te maken aan verslag 2. Jullie zullen wel uitkijken naar nieuws van ons.

Het weer

Allereerst maar een weerpraatje. We hebben schitterend weer. In vergelijking met vorig jaar hebben we nu in die 9 dagen al veel meer zon gehad dan toen in die hele maand. Ook met de regen gaat het prima (dus amper regen). Op de kalender staat dat het kleine regentijd is. In het vorige verslag schreef ik al, dat het in de week voor onze komst ontzettend geregend heeft. Dat is opgehouden op 8 januari. Heel af en toe hebben we eens een buitje en ook heeft het van de week op een nacht heel erg veel geregend. Onze werken kunnen dus gewoon goed doorgaan. We hoeven geen schuilplaatsen of ander werk te zoeken. Ik denk dat het tussen de 24 en 30 graden is overdag. Als de zon fel schijnt zelfs wat warmer, maar er zijn ook best wel wat wolken en dan is de temperatuur aangenaam. Wat ook lekker is, is het windje. Vanochtend vroeg was deze er nog niet bij en toen stonden we werkelijk om 8.05 uur al te puffen van de hitte.

Het werk

De jongens (Gertje en Jan) hadden vandaag het zweet behoorlijk in hun truitjes lopen. Hun klus (de straat) vordert gestaag. Ze hebben van de week de stenen gewogen, die ze eerst uit moeten scheppen, in de kruiwagen vervoeren, uit de kruiwagen etc etc.: 5 kg. Zwaar hè en dan al die handelingen ermee. De jongens raken steeds beter op elkaar ingespeeld. Ze winnen er zoveel tijd mee nu ze met z'n tweetjes zijn. Het is een lust om die twee aan het werk te zien. Dat vinden de bewoners ook. Heel af en toe mogen ze omstebeurt naar beneden om te kijken hoe het gaat. Het ploegje dat dagelijks beneden is (in en rond de activiteitenruimte aan het werk) geniet van de reuring die er zo om hen heen is. Ze houden alles goed in de gaten en weten precies hoe, wie, wat, waar en wanneer.

Als de straat straks af is, komt er een trilplaat, die de grond onder de stenen nog verder aandrukt en zo komt de straat er prima stevig in te liggen. Het is zo'n groot verschil met wat er lag (butsen en kuilen; echt niet lekker om je er in je rolstoel op voort te moeten bewegen!). We hopen van harte, dat de omstandigheden zo blijven, dat de straat af komt vóór Gertje van de week donderdag weer richting Nederland gaat.

Ik heb even geteld hoeveel stenen het ongeveer zijn: 6000 stuks!! We schatten dat de hele straat zo'n 360

km2.

Het schilderwerk is ook een niet mis te verstane klus. De school staat hier een 100 meter verderop. Vanaf maandag zijn we er iedere dag met ons steigertje heen gelopen. Je kunt hier nl. niets buiten laten staan of het wordt gepikt!! Aangezien je met schilderwerk bovenaan moet beginnen, hebben we honderden meters latwerk, waarmee de overdekte overkapping van de school betimmerd is, eerst met water en dweilen schoongemaakt. Het was een vieze klus. We deden het kant voor kant, dus eerst een flink stuk schoonmaken en dan beitsen. Zowel tijdens het schoonmaken als bij het beitsen konden we goed zien waar we gebleven waren; ieder latje is immers hetzelfde en het zou lastig geweest zijn als je steeds had moeten zoeken bij welk latje je gebleven was. Dit werk heeft t/m vandaag geduurd. Jammer genoeg leverde het niet zo'n zichtbaar groot resultaat op. Een mens kijkt nu eenmaal niet vaak naar het plafond. Gert en ik weten echter, dat het knappies in de verf zit en dat het er voor jaren tegen kan. Ook wij raakten steeds beter op elkaar in gespeeld. Logisch als je per dag zoveel uren met elkaar op twee vierkante meter staat (wel gezellig hoor). Vandaag zijn we aan het tweede deel van het werk begonnen. De wanden van de school zijn crème en moeten oranjekleurig worden. In alle wanden bevinden zich ramen (kozijnen) en deuren. Voor elk raam en/of deur hangt een groot hekwerk (al weer vanwege diefstal) dat met ongeveer 10 enorme keilbouten in de muur bevestigd zit. Dat hekwerk moet ook geschilderd worden (groen) en 's avonds weer teruggeplaatst worden. Het is dus niet zo, dat we eerst alle hekwerken eraf kunnen halen, kozijnen geel, rood en wit kunnen verven (na schuur- en schoonmaakwerk), dan alle wanden en vervolgens de hekwerken. Nee, we moeten hekwerkje, voor hekwerkje werken. Met alleen het hekwerk eraf halen, ben je al een uur bezig. Wel is dit resultaat hierna zeker wél goed zichtbaar. Met trots hebben we aan het eind van deze lange werkdag (17.00 uur) ons werk aanschouwd. Ook hier zullen we straks steeds vaardiger in worden. Ik heb nog niet geteld om hoeveel hekken het gaat, maar het zijn er echt veel hoor!! Fase 3 op de school is er dan ook nog. Of dat nog door ons gedaan kan worden in deze periode????????

Leida

Die zingt de hele dag en is geweldig in haar element. Ze zorgt enorm goed voor ons. Van de week heeft ze zich op zelfgebakken brood gestort. Jenny heeft een mooie broodbakmachine. Met een pak Koopmansmix kwam er de eerste keer een heerlijk brood uit tevoorschijn. Het tweede brood lukte ook geweldig, maar hierna ging het bij broodje 3 en 4 mis!! Als de stroom uitvalt (ja, dat gebeurt hier regelmatig) begint de machine weer van voor af aan met zijn programma, dus een mislukt bananenbrood met lekkere noten..... jammer hè!! Het meel dat over was, hebben we naar de keukendames gebracht en jawel hoor: nog maar enkele uren later bakten ze daar heerlijke bananenbeignets (voor mij was het weer onsjaarsavond!!)

Verder voorziet ze ons van heerlijke hapjes en sapjes. We hoeven maar te laten merken wat we lekker vinden en dan komt het er. Ze heeft aan Gertje een hele dankbare eter (trouwens we kunnen er allemaal wat van). Hij is een liefhebber van koffie en bananen!! Er blijft weinig op onze eettafel achter, want Gertje eet alle restjes: het laatste boterhammetje, plakje koek, beetje koffie etc.

Vanmorgen kwam Leida er - tijdens het vegen van Jenny's kamer (mijn verblijf) - achter, dat er enorm veel muggen en of andere kleine beestjes zijn. Ik had er ook al enorm veel last van, maar weet al heel lang, dat ik voor muggen heerlijk bloed heb....Nu werd Leida ook behoorlijk gestoken. Direct daarop heeft Gert de kamer flink uitgespoten. We hebben de deur op slot gedaan en zijn er de hele dag niet meer in geweest. Ze moeten volgens Gert nu uitgeroeid zijn.

Leida is van de week met de dames van hier (Hanneke en Eefke) naar Paramaribo geweest. Eefke is hier - na Jenny - het hoofd van de verzorging geworden en Hanneke werkt drie dagen als vrijwilligster bij In de Ruimte. Ze kwamen terug met een auto vol plastic tasjes met allemaal nuttige en lekkere dingen voor het huis, voor onszelf en voor het gezin van Bas en Eefke (drie kleine kinderen) en voor Hanneke en Patrick.

Leida heeft tot nu toe het meest gezwommen. Het zwembadwater is na die warme dagen heerlijk van temperatuur. Ze neemt wel telkens een bewoner mee en ze heeft beloofd dat iedereen aan de beurt komt. Wat zal het fijn zijn als er binnenkort ook een zwembadbrancard komt, zodat de bewoners beneden, bij het zwembad, aan- en uitgedressed kunnen worden. In ieder geval wordt er dit jaar veel gezwommen!!

De bewoners

Zoals ik al eerder schreef: zij genieten van onze aanwezigheid. Of we nu spelletjes met ze spelen, gewoon ons werk doen of even een beetje extra aandacht aan ze geven..... ze zijn zóóóó dankbaar. Het is dan ook een lust om de blijheid te voelen. Elke avond proberen we bij de dagsluiting te zijn. Dit houdt in, dat er liederen gezongen worden, dat er een stukje bijbel gelezen wordt en dat er hierover (zeker aan ouderen) een uitleg gegeven wordt. Hierna wordt er dan nog hardop door enkele bewoners gebeden. Iedereen mag liederen opgeven en dat wordt volop gedaan. Ze hebben allemaal hun eigen lievelingslied. Die dagsluitingen zijn heel bijzondere momenten hoor! Elke dag (op zaterdag na) komt er een andere volwassene, die leiding geeft aan een dergelijk halfuurtje (nu Gert er is en op het keyboard speelt, duurt het wat langer). Jan en Gertje hebben ieder ook al een avond voor hun rekening genomen. Morgen is Gertje weer door de bewoners gevraagd, want "het is uw laatste zaterdag bij ons".

Gertje is heel erg in bij alle bewoners. Wat wil je: zo'n lange, leuke, jonge man/jongen. Ze hebben heel veel te maken met vrouwen en dan is het logisch, dat elke man die hier komt, zeer gewild is. Zo zijn ze ook gek met "oom Bas".

Gisteren heb ik met Ria een brief aan haar sponsorouders geschreven. Zij naast me en ik aan de labtop. We hebben de brief met foto per mail opgestuurd!! Ria ligt in een vreselijk afwijkende houding de hele dag in haar rolstoel. Ze komt niet veel verder dan de huiskamer. Het was dan ook heerlijk voor haar om haar even mee te nemen naar beneden en hier - zonder de ogen van de andere bewoners - te laten genieten van wat extra zorg en aandacht. Dat je daarna onmiddellijk nog een aantal van dergelijke vragen krijgt, is weer logisch. Zo zat ik vanavond met Franco, maar daar had ik een vertaler bij nodig, want die kan ik niet verstaan. Prachtig dat deze 'kinderen' elkaar geweldig goed begrijpen.....Soms nemen we iemand mee en die mag dan een uurtje naar ons geploeter kijken; wat een uitje is dat dan!!

Uitgaan

Jullie merken wel, dat er is nog niet zo veel gekomen is van uitgaan. Toch zijn er wel plannen hoor en afgelopen zaterdag hebben de mannen (met het IdR-busje, bestuurd door Jan en Gertje; oei, oei, soms ging het linksrijden niet goed en wekten ze de boosheid van de Surinamers op) een tripje gemaakt naar Paramaribo. Ze kwamen in de palmentuin, spraken met de bevolking, zagen enkele karakteristieke gebouwen en zaten aan de Surinamerivier.

Zondag zijn Gertje en Jan naar een kerkdienst in het binnenland gegaan. Ze reden er met Patricks auto + chauffeur + Gerzon (een jongetje) naar toe (6 uur opstaan). Uren later kwamen ze zeer voldaan en met mooie verhalen weer thuis. Blijkbaar was het zeer de moeite waard geweest. Gertje heeft ons zijn gemaakte filmbeelden laten zien.

Dinsdag a.s. gaan we met Hugo een dagtrip maken. We gaan in een gehuurd busje zo'n 250 km heen en 250 km terug rijden en we zullen (volgens kenners) onderweg mooie dingen zien. We gaan o.a. naar de tweede stad van Suriname: Nickery.

Ook komt hier morgen een dame, die we vorig jaar ontmoet hebben tijdens ons reisje naar het binnenland. Zij verdient haar brood met het organiseren van dergelijke reises. We denken, dat zij ons wel een voorstel zal doen en dat we haar onze wensen kenbaar kunnen maken. Het ziet er dus echt naar uit, dat we nog leuke dingen gaan doen.

Verder merken we ook wel, dat "de buurt" ons gaat leren kennen. Zondagavond waren we te gast bij Bas en Eefke. Bas zou het ook leuk vinden wanneer wij een bezoek zullen brengen aan zijn pas geopende werkplek (een centrum waar men MRI-scans maakt) in Paramaribo. Gisteren (donderdag) waren we bij Patrick en Hanneke. Ook Sila – overbuurvrouw – en Minne (een van de Nederlandse medewerkers van IdR, getrouwd met een Surinaamse) zijn vrouw heeft ons voor een keertje genood. Woensdag a.s. gaan we zelfs bij Patrick en Hanneke eten.

We zijn dus best wel lekker druk op een ander vlak ook.

Hier past ook wel het verhaal van Rob, een Nederlandse overbuurjongen, die hier voor een jaar werkt bij onze burea. Hij kwam op zondag de dagsluiting doen en al gauw begreep Gert, dat hij bij deze knaap ons mailprobleem kon neerleggen. We konden nl. op dat moment wel mail ontvangen, maar niet versturen. Alles wat we weg stuurden kwam als onbestelbaar weer terug. De jongen heeft een hele tijd achter de pc gezeten, jammer genoeg zonder het gewenste resultaat te hebben bereikt. Hij heeft daarna wel lekker met ons meegeeten. We hadden een cassavesoep met kippenhandjes en -voetjes (een beetje griezelig om te zien) - gekregen van Patrick en Hanneke, ook pizza en nasi. De volgende dagen hebben we Rob weer moeten vragen, want het mailprobleem (ook al waren de Internetmannen geweest en zouden we zonder inbelverbinding draadloos op Internet moeten kunnen) bleef ons achtervolgen. Nu heeft Rob het voor ons prima voor elkaar gemaakt: we kunnen alles wegsturen en wat jullie naar ons mailen, ontvangen; weliswaar met de inbelverbinding, maar het lukt. We sparen gewoon een aantal mails op en gaan dan "verzenden en ontvangen".

Met dat hele gedoe waren we natuurlijk niet blij. Gelukkig was er nog de telefoon en hoorden we regelmatig nieuwtjes uit Nederland. Niet meer schaatsen hè, Jans en Leida's moeder die genoten van de woensdagdienst, de hond van Gert, die na een week hongerstaking weer is gaan eten, ooevaars en sneeuwkllokjes die door jullie gezien zijn, het Wellantcollege weer terug op de kaart..... gezellig als jullie ons op de hoogte houden. Verder horen we ook nog journaal, maar dat soort nieuws staat wel mijlenver van je af hoor, als je hier zo bezig bent.

Andere nuttige zaken

Omdat Gert en ik ook vertegenwoordigers zijn van Surgezo (de Nederlandse 'poot' van IdR) zijn we ook wel druk met zaken die inhoudelijk de besturen van beide stichtingen betreffen. Zo hebben we van de week op een avond o.a. een bestuursvergadering gehad. Het bestuur van IdR is nog wat mager door het vertrek van Jenny. In november waren we hier al druk met het zoeken van nieuwe bestuursleden. Eén Surinaamse dame – Renate Claver - hebben we van de week in hoedanigheid van secretaris van het IdR-bestuur getroffen. De andere dame waarmee we in november in gesprek geweest zijn, was er afgelopen week niet, maar na een telefoontje van Gert weten we nu zeker, dat zij ook spoedig het IdR-bestuur zal komen versterken. Met een penningmeester erbij zou het bestuur redelijk compleet zijn. Daar moeten wij, maar liever Hugo – directeur van IdR – nog naar op zoek.

Maandagmiddag gaan Gert en ik op werkbezoek bij Renate Claver. Ook zij nodigde ons uit om haar werkplek te komen bezichtigen. Dat doen we graag, want we kunnen dan ook o.a. het e.e.a. vertellen over onze stichting Surgezo.

Lieve allemaal. We proberen nog wat fotootjes te plakken zodat jullie ook een beeld bij sommige stukken van dit verhaal krijgen. Ontvang van ons de hartelijke groeten en weet dat we jullie - ondanks het feit dat we het hier prima naar de zin hebben -, tóch ook wel missen. Groet Gert en Leida, Jan, Gertje en Anjo

01.45 uur

Nog even het laatste nieuws van de zaterdag. We hebben gewerkt tot drie uur. Daarna zijn we met z'n allen en met enkele bewoners even het zwembad in geplonsd; het was vandaag zulk heerlijk zomers weer!! Ik ben zelfs verbrand.

Vanmorgen hebben we een driedaags reisje afgesproken. 28-29 en 30 januari gaan we naar New Babunhol; een resort aan de Suriname rivier. Op de folder zien we nu al, dat dit een heerlijk en ook prachtig oord zal zijn. Het is van oorsprong een citrusplantage. Het landschap schijnt er ongerept en heuvelachtig te zijn. We gaan het allemaal beleven!!

De jongens zijn meegekomen om het hekwerk er mee af te halen.

Vanavond gaan ze het er ook weer terug hangen!!

Gertje kan op zijn knieën blijven zitten, want Jan geeft ondertussen aan.

Maandag 19 januari

Wat een lekker steigertje is het toch. Het heeft ons al op moeilijk te bereiken plekjes gebracht.

De schaduw erbij; dus ook een lekker zonnetje!!

Maandag, 19 januari 2009 16.30 uur

Dag mensen,

We zijn vanochtend weer aan een nieuwe werkweek begonnen.

Gisteren (zondag) hadden we onze rustdag. Ondanks dat zaten we op dezelfde tijd voor het ontbijt aan tafel (7.15 uur). We hadden van Patrick en Hanneke nl. het voorstel gekregen om met hen mee naar een kerkdienst te gaan in Paramaribo. Zij stonden om 8.15 uur hier voor de deur. Wij gingen met een busje van IdR. Gertje heeft ons prima naar de kerk gereden. Je moet toch best lef hebben om hier de weg op te gaan; en dan ook nog een in een vreemde bus. Om de route ernaar toe hadden we geen zorg. Patrick reed voorop. Onderweg moesten we ook nog wat mensen ophalen. Dat bleek te gaan om een moeder met 5 kinderen in de leeftijd van 6 maanden tot 11 jaar en nog een hoogzwanger vrouwtje. Wij kregen er drie meisjes bij in. De rest ging er bij Patrick in. We schrokken toch wel van het huis(hutje) en de omgeving waar dit keurig aangeklede gezin uit kwam. Ook de weg in hun wijke en de andere huisjes zagen er erg armoedig uit. We slingerden in de bus over de straat om de plassen, die in de gaten van de weg waren blijven liggen, te ontwijken. Hoe diep de kuilen zijn, weet je natuurlijk nooit!! Gelukkig is er niets gebeurd.

Bij de kerk werden we door menigeen ontzettend vriendelijk ontvangen. De dienst bestond uit twee delen. Het eerste deel werd wat minder bezocht dan het tweede deel. Er werd

Gertje is twee meter. Toch is hij Gertje, want zijn naamgenoot blijft nu eenmaal Gert. De bewoners hebben het over lange ome Gert. Hier dus Gert en Jan; collega's als ze weer in Nederland zijn; hier zijn het dikke vrienden.

Hier Wilma in haar keuken. De ballen gehakt die we vanmiddag kregen liggen in de pan te sputteren. Alle dagen opnieuw kookt of Wilma of Sonja.
Soms beiden. Beide dames hebben hun eigen kookwijze. Ze kunnen het allebei even goed!!

gezongen (met begeleiding van een klein combo), gebeden etc. Alles in een zeer ontspannen sfeer! Hierna was er even een pauze. Deze speelde zich vnl. buiten af. Iedereen praatte gezellig met elkaar. We werden uitgenodigd door een van de kerkgangers, die die week 70 jaar geworden was. Ze had nog cake over en die wilde ze graag met gasten delen. Wij voelden daar best wel voor, maar later bleek, dat deze dame eerst nog elders een bezoek af te leggen had en ons pas daarna kon ontvangen; ze bood zelfs aan een hapje met ons te eten. Enorm gastvrij, maar.....Dat zou betekenen dat we weer helemaal heen en weer moesten rijden naar Paramaribo en dat blijft toch steeds een hele afstand!! We hebben deze uitnodiging daarom afgeslagen.

Ondertussen kwamen er ook mensen bij voor deel twee van de dienst. Veel jeugd, een groepje van een paar tieners en hetzelfde begeleidende comboetje zorgden voor de muziek. Achter ons troffen we een paar dames, die zo konden zingen, dat ze ons bijna de zaal uitbliezen met hun geluid. Schitterend!! Na de dienst kregen we van velen een hand en zeiden we volgende week weer terug te komen. We moeten het dan met Hanneke zien te vinden (ook weer even onze passagiers ophalen), want Patrick zit dan in Nederland. Zou het lukken?? Dan is Gertje inmiddels ook weer thuis en zal Jan onze chauffeur zijn.

Bij thuiskomst bij IdR stond de maaltijd op ons te wachten. Net als alle andere dagen aten we weer heerlijk. Wat kunnen de twee kooksters hier heerlijk koken!! Als toetje hadden we mango's uit de boom tegenover de school. Omdat wij daar aan de gang zijn, durft de lieve jeugd deze mango's niet mee te nemen. Na het eten was een aantal van ons behoorlijk 'gaar'; natuurlijk niet van het eten, maar van de hele week keihard aan de gang zijn. Een paar deden een slaapje; ikzelf ging voor die tijd even zwemmen, want het was behoorlijk warm. Na de slaapjes gingen de mannen even een wandelingetje maken. Zij troffen blijkbaar – net als vorig jaar - een zelfde man en gingen op zijn uitnodiging in om gezellig een praatje te maken. Leida en ik zaten achter het huis van Jenny – even uit het zicht van de bewoners – even heerlijk in het zonnetje. Daar dronken we tegen het einde van de middag met z'n allen een drankje en aten er een lekkertje bij. De dag liep verder door volgens de dagelijkse gang: dagsluiting, nog even over de rand van het balkon kijken met de kleinsten, een boterham eten etc.

Met deze twee dames hebben we vandaag afspraken gemaakt voor ons reisje eind deze maand. Ze hebben ons dingen beloofd; echt om naar uit te kijken!!

Omdat de DVD-speler van Jenny het vorige week begeven had, konden we de meegenomen DVD's niet meer bekijken. Inmiddels heeft Gert 'zijn potje' weer eens aangesproken en zaterdag is er een nieuwe gekocht. Er werd dus deze avond DVD gekeken. Ikzelf heb mijn werk aan de pc gedaan. We kregen b.v. van Betty Yestra van ons koor haar echtgenoot een leuke mail. Zijn werkgever viert een mooie verjaardag en wil een aantal projecten financieel ondersteunen. Betty en Rene dachten meteen aan IdR. Wie weet wordt ons project met een mooi geldbedrag gesteund. Verder krijg ik bijna dagelijks een mail van Marja, waarop ik natuurlijk even wil reageren.

Ook ik blijf goed op de hoogte van wat er in/rond 's-Graveland gebeurt. De anderen krijgen wat vaker telefoontjes uit Nederland. Zo weten we, dat jullie echt niet meer kunnen schaatsen, dat de pont weer vaart etc. Iemand (een van onze sponsoren) mailde ons vandaag dat er weer een kleinkind geboren is. Natuurlijk onze felicitaties!!

Vanochtend is het hier lekker droog geweest. We konden flink aan de gang. Gert en ik hadden maar een halve werkdag gepland, want om 14.00 uur werden we verwacht bij Renate Claver (nieuw bestuurslid van IdR) om haar werkplek te bezoeken.

We hadden weer veel werk aan het losschroeven van het ijzerwerk. De voorbereidingen voor het werkelijke schilderwerk duren erg lang. Maar goed, dat kan niet anders!! Om 12 uur moesten we echt stoppen en toen was er gelukkig wel weer een deeltje klaar. Met een taxi gingen we naar de werkplek van Renate en hier kregen we een rondleiding. Zij werkt bij een woningbouwvereniging. Ze heeft ons in Paramaribo op verschillende plaatsen projecten van woningbouw Sekrepatoe (schildpad) laten zien. Prachtige huizen, helmaal voor Surinaamse begrippen!! Dezelfde taxichauffeur bracht ons weer veilig thuis.

De jongens zijn vanmorgen aan een nieuw klusje begonnen. Niet dat het andere helemaal klaar is, maar er moet gewacht worden op nog wat materiaal. Het betreft nu het aanleggen van een nette oversteek van IdR naar de overkant (de kerk, de plaats waar ook de jongeren en de kleintjes hun clubactiviteiten hebben). Ze waren nog maar net aan het uitgraven van een stukkie grond begonnen of ze stootten op de waterleiding. Beng: het water spoot eruit. Hierna het volgende probleem: één klap met de rubber hamer op een stenen band van Surinaamse kwaliteit en hup; band in drieën!! Ook moesten ze vanmiddag stoppen met werken vanwege een heftig onweer.

Ik denk dat de bui ruim twee uur geduurd heeft. Hierna is het weer lekker opgeknapt. De temperatuur blijft heerlijk.

Morgen hebben we hopelijk droog weer. We starten hier om 6.15 uur (bij jullie 10.15 uur) met het ontbijt, want om 7 uur rijden we weg met Hugo, die ons een stuk van Suriname wil laten zien. Op de kaart van Suriname gezien, gaan we naar het westen. Dan doen we langs de kust om uit te komen bij Nickerie. We zullen lange tijd in de auto zitten en we zijn al wel gewaarschuwd voor een flink stuk slechte weg.

Leida heeft al het nodige ingekocht aan proviand en de jongens hebben het busje al gekeurd waarmee we gaan. Er zit o.a. airco in. Natuurlijk verheugen we ons op deze onderbreking van de werkzaamheden. We hopen wat moois van het land te zien.

In het volgende verslag zal ik er zeker meer over vertellen.

Met groet van ons allemaal,

Anjo